

ПЛАН-КОНСПЕКТ
проведення заняття із профільної підготовки
особовим складом Інституту державного управління та наукових
досліджень з цивільного захисту

Тема: Організація проведення евакуаційних заходів. Види евакуації, утворення регіональних, місцевих та об'єктових органів з евакуації, планування евакуації

Лекція: 1 година

Категорія слухачів: особи начальницького складу Інституту.

КИЇВ 2020

Тема: «Організація проведення евакуаційних заходів. Види евакуації, утворення регіональних, місцевих та об'єктових органів з евакуації, планування евакуації».

Навчальна мета: ознайомити начальницький склад з порядком проведення евакуації.

Час проведення: 1,0 години (45 хв.).

Місце проведення: навчальний клас за розкладом.

Навчально-матеріальне забезпечення: план-конспект.

Порядок проведення заняття:

№ з/п	Навчальні питання	Час, хв.
1.	Організаційні заходи: Перевірка присутніх; оголошення теми і мети заняття.	2
2.	Контроль знань: перевірка засвоєного раніше пройденого матеріалу	3
3.	Викладення матеріалу теми:	35
3.1.	Основні поняття	5
3.2	Види евакуації	10
3.3	Евакуаційні органи	10
3.4	Порядок евакуації	10
4.	Закріплення вивченого матеріалу:	3
5.	Підведення підсумків: вказати на питання, які вимагають підвищеної уваги; оголосити оцінки; відповісти на запитання.	2

Нормативно-правові акти та література:

1. Кодекс цивільного захисту України від 02.10.2012 року № 5403-VI.
2. Постанова КМУ від 30 жовтня 2013 р. № 841 «Про затвердження Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій».

Основні поняття

В умовах недостатньої забезпеченості персоналу об'єктів і населення захисними спорудами в містах та інших населених пунктах важливе значення у вирішенні завдань зниження втрат і загрози життю і здоров'ю людей набуває другий спосіб захисту - евакуація і розосередження. Ці заходи забезпечують захист населення за рахунок його видалення від вражаючих факторів можливих джерел.

Евакуація - це комплекс заходів щодо організованого вивозу всіма видами транспорту і висновку пішим порядком населення з міст і населених пунктів і його розміщенню в замиській зоні у воєнний час і в безпечних місцях в НС мирного часу.

Розосередження - це комплекс заходів щодо організованого вивозу і висновку з міст і розміщенню в замиській зоні для проживання та відпочинку робітників і службовців об'єктів економіки, які продовжують свою діяльність в умовах НС, у тому числі у воєнний час.

Види евакуації.

Основною метою евакуації в мирний час є запобігання або максимальне зниження втрати населення в умовах НС природного і техногенного характеру. При загрозі виникнення таких НС (за прогнозом) проводиться **упереджувальний евакуація** (наприклад, при загрозі повені). При виникненні НС (аварії з викидом НХР, РВ) проводиться **екстрена евакуація** із зони НС в мінімально можливі терміни (від декількох хвилин до декількох годин).

Залежно від масштабів НС евакуація може бути локальною, місцевої та регіональної.

Локальна евакуація здійснюється у разі, якщо зона можливого ураження (зараження) обмежена межами певних міських мікрорайонів або сільських населених пунктів (наприклад, при викиді ОХВ). При цьому чисельність евакуйованих може досягати від декількох десятків до декількох тисяч чоловік. Як правило, їх розміщують в найближчих населених пунктах і районах міста, не постраждалих від НС.

Місцева евакуація проводиться в тому випадку, коли в зону НС потрапляють середні міста, окремі райони великих і найбільших міст, сільські райони. При цьому чисельність підлягає евакуації персоналу об'єктів і населення може досягати від декількох тисяч до сотень тисяч чоловік, а розміщуються вони в більш віддалених безпечних районах постраждалої або сусідній області.

Регіональна евакуація здійснюється за умови поширення вражаючих факторів на значній площі, рівної території одного або декількох суб'єктів РФ з високою

щільністю населення. При цьому чисельність евакуйованих буде обчислюватися сотнями тисяч.

При локальній евакуації люди вивозяться (виводяться), як правило, в пункти тимчасового розміщення, що знаходяться поблизу зони НС, а при місцевої та регіональної в пункти тривалого проживання в замиській зоні своєї або сусідніх областей. Якщо тривалість перебування евакуйованих в пунктах тимчасового розміщення буде більше двох діб, то можливо їх переміщення в пункти тривалого проживання.

Евакуація може бути загальною і частковою. При **загальній евакуації** із зони НС виводиться (вивозиться) спільно весь персонал об'єктів і населення. **Часткова евакуація** в мирний час полягає у вивезенні з небезпечних районів населення, найбільш схильного до впливу вражаючих факторів (дітей, вагітних жінок, хворих та ін.).

Залежно від наявності часу після отримання сигналу оповіщення та тривалості впливу вражаючих факторів евакуація може бути внутрішньої чи зовнішньої. **Внутрішня евакуація** - це переміщення виробничого персоналу з будівлі в будівлю, з одних поверхів на інші або укриття в захисних спорудах. При **зовнішньої евакуації** персонал виводиться за межі об'єкта.

Замиська зона - це територія, розташована поза зоною можливих руйнувань, небезпечного радіоактивного і хімічного зараження, а також катастрофічного затоплення, поза прикордонних регіонів, завчасно підготовлена для розміщення евакуйованого населення і його першочергового життєзабезпечення.

Розосереджують у воєнний час розміщуються в районах замиської зони. Час руху розосереджених до станції пішки від місця розосередження не повинно перевищувати 1 год, а загальний час для проходження до місця роботи і назад - 4-5 ч.

Евакуаційні органи.

Організацією та здійсненням евакуації займаються евакуаційні органи. Вони планують, безпосередньо готують і проводять евакуаційні заходи. До евакуаційним органам відносяться: евакуаційні комісії; збірні евакуаційні пункти; проміжні пункти евакуації; евакуаційні приймальні комісії; прийомні евакуаційні пункти; оперативні групи.

Евакуаційні комісії розробляють і коректують плани евакуації.

Збірні евакуаційні пункти (СЕР) збирають і враховують евакуйованих, здійснюють відправку людей у замиську зону. Кожному СЕР присвоюється номер, за ним закріплюються транспорт і захисні споруди. До одного СЕР приписується не більше 4000-5000 чол.

Проміжні пункти евакуації створюються за межами зон можливих руйнувань (наприкінці пішого добового переходу) у населених пунктах поблизу маршруту руху. Вони призначені для короткочасного розміщення (відпочинку) евакуйованих, їх перереєстрації, проведення при необхідності радіаційного та хімічного контролю, санітарної обробки людей і відправки їх в місця розселення.

Евакуаційні приймальні комісії створюються для прийому, розміщення та першочергового життєзабезпечення евакуйованих за рішенням місцевої адміністрації (керівника ГО). **Приймальні евакуаційні пункти** створюються для безпосереднього прийому евакуйованих, їх обліку та розміщення.

Порядок евакуації

Отримавши інформацію про евакуацію, громадяни готуються до неї. У квартирах вони закривають вікна, балкони, перекривають (відключають) всі прилади, газ, електрика, беруть документи, гроші, цінності, особисті речі, в тому числі зимові, продукти на 2-3 доби і відправляються на збірні евакуаційні пункти, номери яких оголошені заздалегідь. Маса особистих речей та їх упаковки (рюкзаки, сумки) не повинна перевищувати 50 кг на одну дорослу людину. До кожного рюкзаку (упаковці) прикріплюють бирку з вказівкою прізвища та адреси власника. Дітям у кишені одягу кладуть записки з необхідними повними даними (П.І.Б, адреса, місце роботи батьків та їх дані). Ще краще ці дані написати на тканини і пришити до підкладці одягу.

У ході евакуації вивозяться в першу чергу медичні установи, інваліди, вагітні жінки, жінки з дітьми до 14 років, чоловіки у віці старше 65 років, жінки старше 60 років, а також робітники і службовці вільних смен об'єктів, які продовжують своє функціонування у воєнний час. Всі інші евакууються пішим порядком або комбінованим способом.

Піші колони формуються по 500-1000 чол. Для зручності управління вони розбиваються на групи по 50-100 чол. У групі призначається старший, який повинен перевіряти її складу, не допускаючи попадання в групи сторонніх осіб, стежити, щоб не було відстаючих. Швидкість руху піших колон становить 3-4 км / год, величина добового переходу - 10-12 год, протяжність - 30-40 км, дистанція між колонами - не менше 500 м. Через кожні 1,0-1,5 ч руху призначаються малі привали по 15-20 хв. На початку другої половини добового переходу призначаються великі привали на 1,5-2 ч (бажано за межами зон можливих руйнувань).
